

TUBERCULEUZE MENINGITIS

De werkgroep „Tuberculeuze meningitis” van de Nederlandse Vereniging voor Kindergeneeskunde is, in samenwerking met de Streptomycine-commissie van de Hoofdinspectie der Volksgezondheid, bezig een rapport op te stellen over de uitkomsten verkregen bij de patiënten die in 1947 wegens tuberculeuze meningitis met streptomycine zijn behandeld. Een verzoek, aan ondergetekende zoveel mogelijk inlichtingen te verstrekken, werd aan alle collegae van wie het bekend was, dat zij een dergelijke patiënt behandeld hebben, gestuurd, aan welk verzoek door vrijwel allen reeds is voldaan.

Daar het zeer gewenst is, dat in dit rapport *alle* in 1947 behandelde patiënten worden opgenomen, verzoek ik de collegae die in 1947 een patiënt met tuberculeuze meningitis met streptomycine hebben behandeld en van mij geen verzoek om inlichtingen kregen, mij dit mede te delen, zodat ik mij met hen in verbinding kan stellen over de bewerking van hun gegevens.

Utrecht, 12 September 1949

W. VAN ZEBEN

Wilhelmina Kinderziekenhuis
Nieuwe Gracht 137, Utrecht.

DE HYMEN

Naar aanleiding van de schrijf- of zetsfout: „hymen intacta” (dit *Tijdschrift*, blz. 3178) de opmerking, dat het woord hymen, dat meermalen ook in het onzijdig gebruikt: of liever misbruikt wordt, van het mannelijk geslacht is. Evenals MULTATULI zich ergerde aan het mannelijk geslacht van tepel, het vrouwelijke orgaan bij uitstek, zou men het ook vreemd kunnen vinden, van *den* hymen te spreken, tenzij men bedenkt, dat hymen, met een hoofdletter, dus Hymen, Grieks: *ὑμήν*, de god is van bruiloft en huwelijk, ook wel (Deus) Hymenaeus, of Hymen Hymenaeus geheten. Daarna werd hymen de term voor het bruidslid, dan ook het symbool der maagdelijke ongereptheid, het maagdenvlies: *membrana qua est munita virginitas, quae primo disrumpitur coitu* (DONAT. ad TERENT. Ad. v. 7.7).

Een enkele maal treft men het woord aan, wanneer van de copulatie bij dieren sprake is, zo bij VERGILIUS in zijn *Georgica* III, 60:

Aetas Lucinam iustosque pati hymenaeos
desinit ante decem, post quattuor incipit annos.

(Voor het rund eindigt de tijd van Lucina en de passende hymens — d.i. van kalven en gedekt worden — vóór tien jaar, en begint na vier jaar).

Rotterdam, 12 September 1949

A. G. J. HERMANS

TETANUS EN JODIUMTINCTUUR

Jaren geleden hebben collega VERAART en ondergetekende in het *Tijdschrift voor Ongevallengeneeskunde* gewezen op het belang van jodiumtinctuur ter voorkoming van tetanus.

Ook thans ben ik het geheel met hem eens, dat iedere wond, zelfs de kleinste oppervlakkige, gevaar voor tetanus oplevert. Men zou dus alle gewonden met serum moeten inspuiten.

Ik zag vier patiënten met tetanus, die niet van te voren onder behandeling waren geweest en bij wie ook geen jodiumtinctuur was gebruikt. Twee ervan stierven.

Men dient alle oppervlakkige wonden flink te joderen, verticaal en horizontaal goed insmeren. Diepere wonden moeten met jodiumtinctuur overgoten worden en men moet de huid, eventueel spieren in alle richtingen bewegen om de vloeistof in alle spleetjes te laten doordringen. Berucht zijn de gesloten wonden, zoals spijkerwonden. Het kanaal moet worden opgezocht en met een injectiespuit 1 à 2 cm³ jodiumtinctuur worden ingespoten, zo diep als nodig blijkt.

Na deze behandeling zag ik nooit tetanus.

Den Dolder, 4 September 1949

G. F. WESENHAGEN